

[Handelsministeren.]

Om de i aktieselskabsloven således hjemlede forholdsregler er tilstrækkelige, eller om udvidelse af lovens beskyttelsesregler på dette område kan være påkrævet, finder jeg det for tidligt at tage stilling til; en revision af vor aktieselskabslovgivning er under forberedelse. Som bekendt blev spørgsmålet om fremsættelse af lovforslag på grundlag af en dansk kommissionsbetænkning i sin tid stillet i bero, efter at der i mellemtiden var indledt drøftelser om gennemførelse af en fællesnordisk aktieselskabslovgivning. Dette arbejde er nu i god gænge og kan forventes afsluttet i en nærmere fremtid; jeg tror derfor, det ville være forkert at foregribe resultatet af det fællesnordiske lovrevisionsarbejde ved en ændring af den danske aktieselskabslov på dette ret specielle felt.

Aksel Larsen: Jeg takker for besvarelsen, og jeg forstår, at ministeren deler de synspunkter, der ligger til grund for, at jeg har rejst spørgsmålet her i salen ved at stille spørgsmålet til ministeren. Jeg må imidlertid tillade mig at sige, at naturligvis ser jeg med sympati på, at man får ændret aktieselskabsloven og gjort den mest mulig hensigtsmæssig, også sådan at den kan forebygge det, man vel må kalde for industrislagtninger, men jeg tillader mig at tvivle på, at dette vil være tilstrækkeligt. Jeg er villig til at afvente en revision af aktieselskabsloven i den retning, der er nævnt, og forhandlingerne i Nordisk Råd, og hvad dertil hører, men jeg vil samtidig sige, at de to eksempler, jeg anfører, med en større tekstilvirksomhed, der blev slagtet, i kraft af at en bestemt koncern erhvervede aktiemajoriteten, og forsøgene på at slagte andre tekstilfabrikker ved at erhverve aktiemajoriteten, illustrerer, at det ikke blot er et problem om aktieselskabslovgivningen; dels giver det jo ingen sikkerhed, hvis man kan begrænse en enkelt aktionærs stemmeret, for bagmanden for et sådant slagtningsforsøg kan jo fordele de erhvervede aktier på flere hænder, og så er det ikke én aktionær, dels er forholdet det — og det er det, man skal tænke på — at mange aktieselskaber, i særdeleshed de mest veldrevne og velfunderede, ejer realværdier, der er mange, mange gange større end aktiernes pålydende værdi, suppleret med kursværdien. Det er dette,

der gør det til en givtig forretning at erobre aktiemajoriteten og udnytte den til eventuelt at slagte industriforetagender. Hvis jeg må nævne et eksempel, så har, så vidt jeg ved, Burmeister & Wain realværdier for ca. 1 milliard kr., men hvis man kunne have held til at købe aktierne, så ville man jo nok for 50 mill. kr. kunne få fuldkommen råderet over virksomheden og gøre med den, hvad man ville. Det er dette, der er lidt usolidt, og som man må tage højde for, men det glæder mig, at regeringen overvejer problemet, og vi kan vel komme tilbage til det senere.

Handelsministeren (Ove Hansen): Jeg vil gerne sige til hr. Aksel Larsen, at når det drejer sig om virkelige virksomhedsslagtere, så synes vi naturligvis også, det er en utiltalende form. Nu vil jeg gerne sige, at man i handelsministeriet har den opfattelse, at der kun i ganske få tilfælde inden for den sidste årrække virkelig har fundet sådanne sammenslutninger sted, som hr. Aksel Larsen pegede på her. Vi må jo også se på, at det i visse tilfælde kan være en fordel netop for vor industri, hvis den samles i større virksomheder og dermed billiggør produktionen; men vi er klar over, at der kan være et problem her, og vi er villige til at have det i erindring, når vi sammen med de andre nordiske lande skal tage loven op til revision.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Bjørn Larsen* til fiskeriministeren:

„Agter ministeren nu efter afslutningen af de omfattende udsætningsforsøg med havørreder at tage skridt til økonomisk at sikre udsætninger i den målestok, som forsøgsledelsen anbefaler?“

Bjørn Larsen: Årsagen til mit spørgsmål må søges i, at de i 1958 af Danmarks Fiskeri- og Havundersøgelser påbegyndte udsætningsforsøg med havørreder nu er afsluttet og resultaterne fremlagt. Disse resultater viser med al ønskelig tydelighed, at udsætninger af havørreder direkte i saltvand er en investering, der i høj grad kan betale sig, såfremt man nøjes med udsætninger i mere lukkede havområder og fjorde. Forsøgsresultaterne, der vel snarest ligger i underkanten af den virkelige genfangst, viser en